

چالش‌های استارت‌آپ‌های شهر

شرکت نوپا، نوآفرین (یا استارت‌آپ) به مجموعه یاکسب وکاری می‌گویند که به تازگی و درنتیجه کارآفرینی یک یا چند فرد ایجاد شده‌است. این نوع شرکت‌ها بیشترشان رشد سریع و درخورتوجهی دارند و در جهت ایجاد راه حلی نوآورانه و دوام‌پذیر برای رفع یک نیاز، در بخشی از بازار شکل می‌گیرند. بسته به‌گستره فعالیت و خاستگاه شکل‌گیری و تأسیس این گونه شرکت‌ها، توانایی عملکرد و اثرگذاری آن‌ها نیز متفاوت خواهد بود. مشهد مقدس به عنوان دومین کلان شهر فعال (بعد از پایتخت) در حوزه کسب وکارهای نوپا، نوآفرین و نوآورانه (به‌ویژه بازیرساخت فناوری اطلاعات و ارتباطات، به عنوان شهری پیشرو، دراین عرصه فعال است. دیدگاه‌های نو و رویکردهای جدید خلق ارزش در دنیا و ایجاد گروه‌های نوآورانه، زمینه‌های سرمایه‌گذاری را تغییر داده‌است و دولت‌ها و سرمایه‌گذارها به این رویکرد جدید درکسب وکار، علاقه مندی بسیاری نشان می‌دهند، ازاین رو هم راستایی و هم جبهتی بااین تغییر راهبردی که در سراسر جهان رخ داده‌است، در همه شهرها(خصوصا کلان شهرها) برای حرکت در جاده پیشرفت و توسعه، امری ضروری است. برای پیشرفت کسب وکار نوآورانه و حفظ روند موفقیت آن، ایجاد زیست بوم متناسب، ضرورت فراوان دارد. بر این اساس، توسعه اکوسیستم شهر مشهد، موضوع مهمی است که روندتحقق آن باچالش‌های فراوان و پیچیده‌ای مواجه است و برخی از مهم‌ترین این چالش‌ها عبارتند از:

ضعف درکار تیمی: درکشور ما و به‌ویژه در شهر مشهد، اولین و مهم‌ترین نکته، باور نکردن کار تیمی و نبود انسجام یا تقسیم وظایف مناسب برای تأسیس کسب وکارها خصوصا کسب وکارهای الکترونیکی است. این چالش در ضعف فرهنگی و دیدگاه‌های تربیتی آموزشی، قابلیت ردیابی و اصلاح را دارد.

منابع مالی: بسیاری از استارت‌آپ‌ها برای شروع و رشد، نیاز به سرمایه‌گذاری دارند، اما جذب سرمایه‌گذاران اولیه می‌تواند چالش برانگیز باشد و هرچند دراین حوزه تغییرات بسیاری در دیدگاه سرمایه‌داران و کارآفرینان رخ داده‌است، کماکان پاشنه آشیل استارت‌آپ‌هاست. شاید نام‌گذاری امسال بتواند فرصت مناسبی برای تحول در این امر باشد.

منابع انسانی خیره و همراهِ: روند صعودی و عجیب مهاجرت از یک سو و ضعف در توانایی جذب و نگه داشتن نیروی کار ماهر و متعهد، ازسوی دیگر، از چالش‌های جدی استارت‌آپ‌ها در شهر مشهد است؛ چه بسیاری از نیروهای انسانی مؤثر دراین امر که راهی پایتخت می‌شوند و چه آن‌هایی که رؤیای خود را در آن سوی مرزها دنبال می‌کنند. علاوه بر این، نسل جدیدی از نیروهای انسانی وارد این عرصه شده‌اند که نگهداری آن‌ها، نیازمند قابلیت‌های خاصی است که شرکت‌های نوپای مشهدی هنوز از آن بهره مند نیستند.

بازاریابی و جذب مشتری: شناخت بازار هدف و جذب مشتریان اولیه برای بسیاری از استارت‌آپ‌ها دشوار است. رقابت با شرکت‌های بزرگ تر و جاافتاده تر، می‌تواند برای استارت‌آپ‌های مشهد، چالش‌های فراوانی به دنبال داشته باشد.

مدیریت زمان: مدیریت زمان و اولویت بندی وظایف در محیطی که منابع محدود است، یکی از چالش‌های مهم است. شاید در دیدگاه برخی افراد در شهر مشهد، مسائل مربوط به این‌گونه شرکت‌ها در اولویت قرار ندارد؛ برای همین گاهی در مسیر حرکت این مجموعه‌ها موانعی ایجاد می‌شود که خاص زیست بوم مشهد و نیاز به اقدامات اصلاحی کاملا اقتصادی است.

تطابق با تغییرات بازار: استارت‌آپ‌ها باید بتوانند به سرعت با تغییرات بازار و نیازهای مشتریان، تطابق پیدا کنند. تطابق با تغییرات بازار، یکی از چالش‌های مهم برای حفظ حیات این مجموعه‌های نوپاست.

پایداری و رشد: حفظ پایداری و رشد بلندمدت در محیطی که تغییرات سریع رخ می‌دهد، چالش برانگیز است. تأثیرپذیری از مسائل مختلف اقتصادی، فرهنگی، سیاسی، اجتماعی و اثر آن بر اتمسفر حرکت و رشد کسب وکارهای مشهد، بسیار زیاد و از میانگین کشوری آن خیلی بالاتر است.

مسائل قانونی و مقرراتی: در مسیر حیات و حرکت استارت‌آپ‌ها، گاهی قوانینی سبزی می‌شوند که شاید هرگز ربطی به این حوزه نداشته باشند. متأسفانه با وجود شعاری که در این راستا داده می‌شود، همچنان در این زمینه مسائلی مطرح می‌شود که الزام به رعایت آن، برای استارت‌آپ‌ها پیچیده و زمان‌بر است.

احتمالاً نظریه «بقای اصلح» را شنیده‌اید. این مهم برای استارت‌آپ‌ها چه در مشهد و چه در شهرهای دیگر قابل انطباق است. دنیای این مجموعه‌های نوپا در عین زیبایی، بسیار خشن و بی‌رحم است. اما این واقعیت وجود دارد که بسیاری از چالش‌های پیش روی استارت‌آپ‌ها، ویژگی‌های ذاتی آن‌هاست که بسیاری از آن‌ها در کشور ما به‌این راحتی حل نمی‌شود. به عبارت دیگر، چوب جادویی وجود ندارد که یک شبه بتوان از این چالش‌ها گذر کرد. افزایش مهارت و قابلیت به همراه تاب‌آوری و دانش افزایی، با هکار مهم این مسائل پیچیده است. مسلما «دریای صاف هرگز ملوانان خوبی نمی‌سازد» و استارت‌آپ‌های شهر ما برای مقابله با چالش‌های این دنیای تجارت خشن، باید مقاوم باشند و تمرکز خود را بر روی هر روز نگه داشتن اطلاعات و یکپارچگی خود بگذارند.

عدد خبر
۳۰
میلیون نفر
.....

وزارت بهداشت، سرپرست مرکز مدیریت بیمارستانی و تعالی خدمات بالینی وزارت بهداشت با اشاره به پوشش ۴۰ میلیون نفر با اجرای برنامه پزشک خانواده و نظام ارجاع، گفت: تمامی مناطق روستایی و شهرهای کمتر از ۲۰ هزار نفر جمعیت، گروه هدف برنامه پزشکی خانواده و نظام ارجاع هستند. علیرضا عسکری ادامه داد: از اواخر هفته گذشته با حضور رئیس جمهور طرح پزشک خانواده و نظام ارجاع کلید خورد و در حال حاضر در فاز ارزشیابی و استقرار هستیم. وی افزود: خوشبختانه بستر کافی برای اجرای این طرح با زیرپوشش قرار دادن ۴۰ میلیون نفر جمعیت کشور، تکمیل آن‌ها و ارجاع همراه با احترام فراهم است و برنامه‌ای در کشور آغاز شده که سال‌ها بر زمین مانده بود.

.....
۱۰۰
میلیون دلار
.....

ایستنا| رئیس سازمان غذا و دارو با اشاره به صادرات کمتر از ۱۰۰میلیون دلاری در حوزه دارو و تجهیزات پزشکی، درباره روند صادرات در حوزه دارو و تجهیزات پزشکی و الزامات جذب سرمایه‌گذاران در این زمینه، گفت: متأسفانه صادراتمان در حوزه دارو و تجهیزات به نسبت بازار کشور خودمان، بازار کوچکی است و کمتر از ۱۰۰میلیون دلار صادرات داریم؛ البته در برنامه هفتم توسعه پیش بینی شده که به حدود ۲ میلیارد دلار صادرات در بازار دارو و تجهیزات پزشکی برسیم. دکتر مهدی پیرصالحی افزود: برای رسیدن به این بازار صادراتی نیاز است که به صنعت، توجه بیشتری داشته باشیم، امکانات بیشتری را برای صنعت فراهم کنیم و سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی را برای حضور در این صنعت جذب کنیم تا بتوانیم به صادرات هم کمک کنیم.

.....
۲۴۷
هزار معلم
.....

ایرنا| معاون آموزش ابتدایی وزارت آموزش و پرورش با اشاره به ایجاد شبکه‌های تخصصی و نظام مند گفت‌مان و اصلاح روش‌های آموزشی» بر مبنای تعامل و هم‌افزایی معلمان، گفت: ۲۴۶ هزار و ۷۶۴ معلم ابتدایی در سراسر کشور عضو این شبکه با عنوان «اجتماع یادگیری معلمان» هستند. رضوان حکیم‌زاده با تأکید بر اینکه معلمان بر اساس پایه‌های تحصیلی و مناطق جغرافیایی در گروه‌های پانزده تا بیست نفره (اجتماع یادگیری) سازمان دهی می‌شوند، گفت: ۸۹ هزار و ۳۶۹ نفر عضو کانال اجتماع یادگیری معلمان هستند.

شهر

۲۳
شماره ۱۹
شماره ۱۳۴۷
۱۳۴۷
شماره ۱۳۴۷
شماره ۱۳۴۷

۱۳

۱۳

۱۳

عکس محمد حسن صوفیانی شهرار

زیر خاکستر بیمارستان‌های نایمن

فقط ۶درصد از بیمارستان‌های مشهد در برابر آتش‌سوزی ایمن هستند.

فقط ۲ بیمارستان در مشهد تأییدیه ایمنی دارند

در مشهد می‌گویند: در حال حاضر از مجموع ۳۳ بیمارستانی که در مشهد مشغول خدمت رسانی هستند، فقط «بیمارستان ناطران» و «بیمارستان چشم‌بینا» تأییدیه ایمنی سازمان آتش‌نشانی را دریافت کرده‌اند. حالا با در نظر گرفتن ۲۱ مرکز بهداشت فعال در شهر مشهد، قطعاً آمار بی‌توجهی مراکز درمانی به شاخصه‌های خودایمنی ساختمان از این هم فراتر خواهد رفت.

بنا به تأکید وی، مسئله آتش‌سوزی و بروز سوانح در بیمارستان‌ها اصلا موضوع دور از انتظاری نیست؛ همان‌طور که در پنج سال اخیر، دست‌کم دوازده بیمارستان و مرکز درمانی در کشور گرفتار حوادثی نظیر آتش‌سوزی شده‌اند و با وجود فرسودگی زیرساخت‌های اصلی درمان در مشهد، سوانح مشابه ممکن است برای ما هم تکرار شوند.

به گزارش شهرآرانیوز، شاید خیلی از مشهدی‌ها تجربه سخت و جدی از آتش‌سوزی بیمارستان نداشته باشند، اما لازم است همین اول کار تأکید کنیم که سوانح این چنینی هرگز دور از ذهن نیستند. سند اثبات این ادعا نیز آتش‌سوزی بیمارستان قائم (ع) در نهم بهمن ۱۴۰۳ بود که خوشبختانه با واکنش بموقع آتش‌نشانان مهار شد؛ اما هنوز هم یک سؤال مهم بدون پاسخ باقی مانده است، اینکه آیا موضوع بروز سوانح و آتش‌سوزی در کلان‌شهری که بیمارستان‌های محوری آن همچون امام رضا(ع) و قائم (ع) حدود ۹۱ سال قدمت دارند، واقعا جدی نیست؟

آتش‌پادسوم‌مرتضی‌جاوید، معاون آموزش و پیشگیری سازمان آتش‌نشانی مشهد، در گفت‌وگو با شهرآرانیوز با اشاره به وضعیت اسف‌بار زیرساخت‌های درمانی

وی می‌افزاید: موضوع راه‌های فرار خیلی مهم است؛ چون

برخلاف ساختمان‌های عادی، در بیمارستان‌ها امکان تخلیه فوری وجود ندارد. شما فرض کنید یک بیمار در اتاق عمل باشد یا در ICU حتی به هوش نباشد، این افراد باید در اولویت تخلیه باشند و سپس سایرین از مکان خارج شوند؛ بنابراین، همان‌طور که الان مشهود است، بازگشایی راه‌های فرار خیلی ضروری است تا چند مسیر برای خروج هرچه سریع‌تر افراد وجود داشته باشد.

به گفته مدیر منابع فیزیکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد، یکی از مهم‌ترین چالش‌های موجود، فقدان ضمانت اجرایی در هشدارهای ایمنی است؛ به‌طوری‌که با وجود کسری سرانه درمانی، تعطیل‌کردن یک بیمارستان به‌امری غیرممکن تبدیل شده است و بر همین اساس، حتی اگر هم آتش‌نشانی خطر

تا اینجای کار فقط وضعیت بحران آفرین کنونی را تشریح کردیم.

حالا وقت ارائه راهکار است. علی‌رحمی‌مؤمن، مدیر منابع فیزیکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد، در گفت‌وگو با شهرآرانیوز با اشاره به فرصت‌ها و چالش‌های حوزه ایمنی ساختمان‌های درمانی در مشهد بیان می‌کند: برای پیشگیری از بروز سوانح مختلف از جمله آتش‌سوزی، راهکارهای منطقی متعددی وجود دارد؛ مثلاً در ساخت فضا‌های درمانی باید حداکثر توجه بر مصالح و موادی باشد که کندسوز بوده و کمترین حد اشتعال‌پذیری را داشته باشند. علاوه بر این، توجه به تأمین فضا‌های باز در سالن‌ها و به‌ویژه ایجاد مسیرهای خروجی متعدد (موسوم به راه فرار) می‌تواند در موقعیت بحران خیلی مؤثر باشد.

در بیمارستان‌های نایمن، غیرممکن است!

حتماً نباید پزشک باشید

تا بتوانید از درمان بیماران درآمد کسب کنید، خیلی راحت می‌توانید منشی

مطب یک پزشک مشهور، مجرب، کاربلد و... شوید و به درآمد نجومی برسید. برخی شغل‌ها هستند که احتیاجی به سواد دانشگاهی و تجربه‌کاری ندارند، فقط داشتن یک مقدار زرنگی البته از نوع نادرست آن، کافی است که به درآمد کلان و بدون دردسر برسید. منشی‌مطب یا برخی بیمارستان‌های خصوصی، از جمله این شغل‌ها هستند که دردسر زیادی نداشته، اما درآمد خوبی دارند. این قبیل درآمد‌ها بعضاً از طبابت هم بیشتر است و بعضاً نجومی هم می‌شود. مثلاً اگر منشی‌مطب آن دسته از پزشکان باشید

که نوبت چند ماه بعدا می‌دهند، می‌توانید از این فرصت به‌نحوا حسن استفاده کنید و نوبت‌های زیرمیزی بدهید؛ در عوض، شیرینی‌خوبی از بیمار بگیرید. آن‌طور که خبرگزاری مهر نوشته است، یکی از بیماران جراح معروف مغز و اعصاب، مدعی بود برای اولین بار ۲ میلیون تومان پول شیرینی به منشی دادم تا مرا بین بیمار، بفرستد نزد پزشک تا ویزیت شوم. این بیمار که همچنان نزد همان متخصص

منشی مطب و نوبت‌های زیرمیزی

در باره نقش برخی منشی‌ها در بازار سیاه نوبت‌دهی که چالش نظام سلامت است

مغرب مغز و اعصاب می‌رود، عنوان می‌کند

که با چشمان خودش دیده منشی به برخی بیماران، شماره‌کارت داده است.

یکی دیگر از بیماران می‌گوید: برای عمل جراحی فوق تخصصی باید چهار ماه صبر می‌کردم، اما منشی گفت اگر کارم فوری است، می‌توانم مبلغی بریزم تا اسمم بین بیماران فردا صبح باشد. وقتی پرسیدم چقدر، گفت: بین ۲ تا ۵ میلیون بریز، دکتر قبول می‌کنه.

● وقتی نظارتی وجود ندارد!

حالا فکر کنید آن منشی هر ماه پانزده بیمار خارج از نوبت را نزد پزشک بفرستد و از هر کدام همان ۲ میلیون تومان را بگیرد؛ ۴۰ میلیون تومان درآمد زیرمیزی بدون اینکه اذیت شود. البته هستند منشی‌هایی که فراتر از این رقم‌ها رمی‌گیرند، فقط به خاطر اینکه نوبت زیرمیزی به بیماران می‌دهند. بیمار هم هیچ اعتراضی ندارد و چه بسا خوش‌حال می‌شود که در نوبت چند ماهه نمانده است.

وقتی «گریه واجب» می‌شویم!

دانش آموزی، یک مسئله تلخ بر دیگر مسائل می‌افزاید؛ یعنی ما هم زمان بادو فقر نرم افزاری و سخت‌افزاری مواجهیم. میانگین مدعی که در سال ۱۴۰۲ صدای همه را به افسوس بلند می‌کند. تازه وقتی رئیس مرکز ارزشیابی و تضمین کیفیت وزارت آموزش و پرورش در سال پید از ارتقای معدل خبر می‌دهد، با این‌آمار مواجه می‌شویم که در رشته علوم تجربی میانگین نمرات از ۱۱٫۲۳ به ۱۲ رسید. در رشته علوم ریاضی میانگین نمرات از ۱۰٫۷۹ به ۱۱٫۸۲ و در رشته انسانی از ۸٫۷۵ به ۹٫۱۳ رسید و درمجموع نمرات دانش‌آموزان

غلامرضا غلام‌نقار
رئیس‌کلان
وزارت آموزش و پرورش

شنیدم که دردمندانه از فقر سواد دانش‌آموزان می‌گفت؛ از اینکه حداقل‌ها را هم فراتر گرفته‌اند. گاهی هم می‌بینیم که برخی افراد، برگه‌های امتحانی را در فضای مجازی منتشر می‌کنند که جواب دانش‌آموزان با پریش معلم هیچ نیستی ندارد. جواب‌ها آن قدر پرت است که اول آدم را به خنده می‌اندازد اما بعد که تأمل می‌کنیم، می‌بینیم «گریه واجب» هستیم. باید بر روزگار خود بگیریم. تلخ است اما واقعیت دارد که وضعیت مدارس به دانشگاه‌ها هم کشیده می‌شود. قطعاً تنزل سطح سواد به تنازل بلاقطعاع کارآمدی هم می‌انجامد. نتیجه هم فردا چشم‌های همه را دودکش خواهد کرد اگر همین امروز برای اصلاح مسیر و غنی‌سازی فرصت‌های تحصیلی فرزندانمان تدبیر نکنیم.

همین مرده‌هایی که سر قیصرشان هستیم و فاتحه می‌خوانیم، اگر سرآگور بردارند، شوکه می‌شوند از این همه تحول و نوآوری که رخ داده است. این را قافا معلمی می‌گفت که هم کلام بودیم. یک «اما...» که در کار کرد، کلی ذهنم را درگیر کرد. او گفت اما اگر در مدرسه چشم بازکنند، اصلاً اتفاقی نخواهد افتاد. دلیلش هم این بود که وقتی اینان بودند و به مدرسه می‌رفتند، تا امروز که شاید چنده سال از مرگشان می‌گذرد، وضعیت آموزشی و فضای آموزشی ما چندان فرقی نکرده است. همه جادو بازه زمانی کوتاهی چنان دچار تحول شده‌است که خودما زندگان دچار حیرت می‌شویم اما دریغ‌اکه سازه‌های آموزشی و نظام آموزشی با گذشتۀ تفاوت‌نمایانی ندارند! اگر این را بگذاریم در کنار کمبود کلاس‌ها و جمعیت

دیدگاه